

عنوان مقاله:

بررسی حقوق شهروندی در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی آینده پژوهی در فقه، حقوق و علوم سیاسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه همتی - گروه حقوق خصوصی واحدگرمی دانشگاه آزاداسلامی گرمی ایران

صالح فرهادی آجرلو - گروه حقوق خصوصی واحدگرمی دانشگاه آزاداسلامی گرمی ایران

خلاصه مقاله:

نظام جمهوری اسلامی ایران با هدف اعتلای حقوق شهروندی در قالب مردم سالاری دینی، می رود که جای خود را در میان قطب های سیاسی جهان باز کند. از آنجایی که آزادی از محورهای اساسی و از آرمان ها و اهداف اصلی انقلاب اسلامی ایران بوده، در قانون اساسی اصول متعددی به حقوق و آزادی های فردی، اجتماعی، قضایی مردم اختصاص داده شده است. در واقع اساس انقلاب در راستای آزادی خواهی و «نفی هرگونه ستمگری و ستم کشی و سلطه پذیری» و استقلال استوار بوده است. حقوق شهروندی در جمهوری اسلامی ایران به حقوق و وظایف شهروندان ایرانی و دولت توجه میکند. این مقوله در ادبیات رسمی و حتی قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جایگاه رسمی چندانی ندارد و حتی مباحث پیرامونی آن نیز جدید محسوب میشوند. با این حال، حقوق شهروندی در کشور ما ویژگی های خاصی دارد که در صورت توجه به آن ها میتوان ابعاد و جنبه های مختلف آن را مورد بررسی قرار داد. به نظر میرسد رویکرد چندفرهنگی گرایي تا حدود زیادی میتواند ابعاد پنهان حقوق شهروندی را به ما نشان دهد. به همین دلیل نوشتار حاضر این سوال را مطرح می کند: ویژگی ها و ابعاد حقوق شهروندی در زمینه چندفرهنگ گرایي شامل چه مواردی است؟ فرض براین است که توجه به حقوق قومیتها، اقلیتها، مذهبی، زنان و گروه های اجتماعی بخش قابل توجهی از ابعاد چندفرهنگی گرایي حقوق شهروندی در جمهوری اسلامی ایران را تشکیل میدهند. ضمن این که چندفرهنگی گرایي به دنبال شناسایی و اعطای حقوق به گروه های اجتماعی در عرصه سیاست و اجتماع است.

کلمات کلیدی:

حقوق بشر، حقوق شهروندی، فرهنگ منصفانه بودن محاکمه، اصل برائت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1692918>

